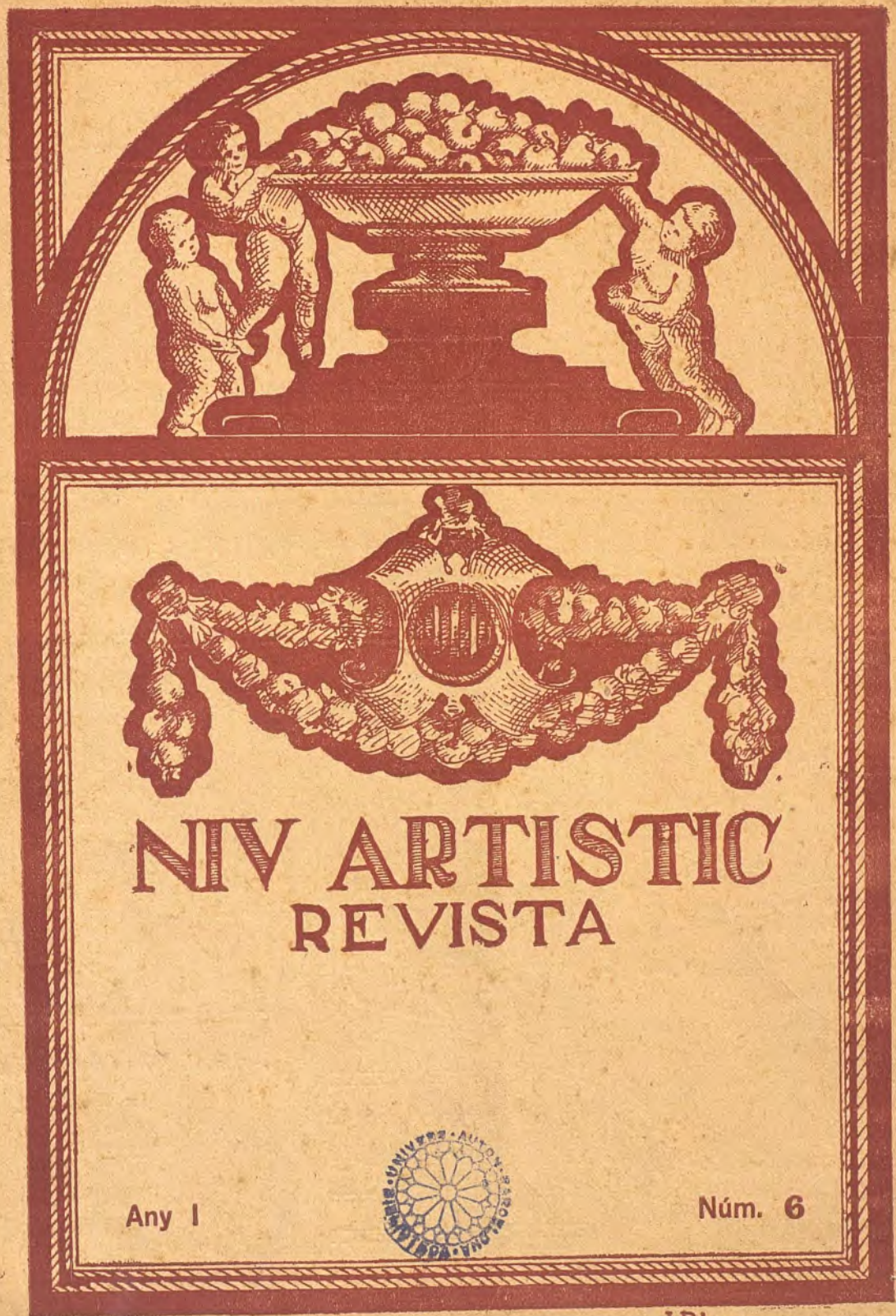

3736

Any I

Núm. 6

J. Rius

Preu 15 cèntims

FONDA I BAR

— DE —

Ramón Reus

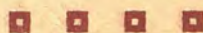
Torrent de l'Olla, núm. 69

• BARCELONA •

DROGUERIA

EUGENI SAUMELL

Drogues, pintures, colors, esmalts,
broxas, pinzells, pintures adobades
a l'oli i al barniç, colas de totes
classes. Blau Ultramar, per a la
roba, en paquets, pastilles i en pols

Exclusiva del Restaurador de
Mobles BRILLALÓN

Plaça del Sol, 11-12 :: Planeta, 16
BARCELONA (GRACIA)

Gran Fotografia Bohemia

— de —

Jordi García Prats

P. del Sol, 13, 1er. GRACIA

(al balcó hi ha una bandera)

Casa especial en reproduccions i ampliacions de retrats antics i moderns, aixís com també tota classe de treballs relacionats amb lo ram de fotografia.

Varies fotografies d'aquesta casa han estat premiades en varis concursos i exposicions.

Nora. — Sols se retrata en diumenges.

Extens i variat assortit en tota classe de
— CALÇAT —

Especialitat en Novitats
— pera Senyora —

NOVITATS
per a senyora, i
TALLER
de Confeccions

de
MANEL PERUCHO

Carrer Dr. Ramón i Cajal, 2
i Menéndez Pelayo, 102

Teixits, Estampats
Genres de punt
Llenceria
Llaneria, etc.

Redacció i Administració: Llibertad, 4. - Barcelona Gracia

Fot. de n'ENRIC CARCASONA.

.....

Les llibertats de la terra
foren escrites amb sanc,
aquell qui vulla esborrar-les
amb sanc les té d'esborrar
Mentre'ns ne quedi una gota
defensarèm la Ciutat;
que sia un pilot de runes
primer que un poble d'esclaus.

† FRANCESCH CASAS Y AMIGÓ.

Fragment de *L'onze de Setembre de 1914.*

NOVAMENT ens veiem obligats a parlar de nosaltres.

Creiem que el bon lector, el que s'alegra de que la nostra Revista vagi prosperant, i se sent completament identificat amb la nostra obra, aquell bon lector amic que ens envia cartes d'encoratjament i felicitació, no li dolrà pas que malgastem una plana que podria ser de text parlant de coses interiors.

Quan de bon començament férem el nostre article de presentació, parlàrem solament de qui érem nosaltres; però callàrem tots els nostres propòsits.

Un gran entusiasme ens feia posar molta esperança en la nostra Revista, però com que era la primera volta que ens posavem en una feina semblant, superior, tal volta a les nostres forces; duptàvem si el nostre entusiasme fora prou per a sostenir l'obra començada.

Mes que l'esforç econòmic ens espantava el ser ben rebuts pel public i sense el favor d'aquet eren inútils els nostres programes.

Però afortunadament desde el primer nombre no'ns ha faltat el seu apoi i sent aixís hem anat millorant la nostra Revista tal com somniàvem.

Es aquet el sisè nombre i contem amb tanta i bona col·laboració que podem dir orgullosos que la nostra Revista té la vida assegurada.

Ara que tenim aquesta seguretat, podem inaugurar les sotscripcions que fins ara no havíem demanat, poc segurs del nostre èxit.

Moltes vegades s'han probat de fer negocis editorials, amb revistes disfregades de ingenuïtat i presentant com un esforç lo que es feia per un lucre. Nosaltres fem un esforç veritable i bona prova d'això son els sis nombres ja sortits.

Pausadament i amb modestia els hem anat ornant però desitgem encara millorar-los i un nou propòsit ens esperona i esperem l'ajuda de tots per portar-lo a cap.

A fi d'any volem fer un nombre extraordinari. Hem demanat ja col·laboració a les millors firmes catalanes i amb alegría confessem que ni un s'ha negat a ajudar-nos; els nostres companys de les seccions de pintura i fotografia están treballant activament per ajudar a la ornamentació i presentació, els uns no paren de

fer bocets i els altres esculleixen entre sos clixès els que poden servir-nos.

Volem fer un nombre verdaderament extraordinari i el preu de venda volem que sigui lo més reduït posible. Ajudeu-nos.

Ajudeu-nos amb la vostra col·laboració; esperem que els que fins ara ens han enviat espontaniament ens enviaràn quelcom exprés per aquet nombre que projectem.

Ajudeu-nos també amb la vostra sotscripció, per tres pessetes pagades anticipadament vos servirem un any (de Octubre a Octubre) de la nostra Revista amb tots els nombres extraordinaris i folletins que publiquem.

Esperem que la vostra bona voluntat ens disminuirà l'esforç; però tingueu present que si tinguesim el desengany de veurer que la vostra ajuda ens manca, la nostra Revista per això no deixaria de sortir i el nombre de fi d'any seria també tot lo extraordinari que poguessim.

Totes aquestes mellores que prometem seràn una realitat, costi el que costi, però amb el vostre apoi aquesta realitat será menys penosa.

Sincerament vos parlem, i voldriem que'ns coneixesiu per convenceus de la nostra sinceritat i per això havem combinat les coses de manera que tot vagi en harmonia.

El pròxim día 7 de Setembre a dos quarts de deu de la nit farem una vetllada literaria-musical, amb inauguració d'una exposició de pintura, escultura i fotografia a la que tenim el gust d'invitar vos. Voldriem que vinguesiu a viurer per un moment el nostre ambient i veurieu qui som i com som i compendrieu els nostres entusiasmes i els nostres sacrificis.

En dita festa tindrà lloc l'estrena de la tragedia en un pròlec i un acte, original d'En Joan Mas Junyent, «L'Hostal de la Peira»; el pas de comedia d'En Avelí Artís, «L'Eterna Qüestió»; «Idili Romàntic» (estrena), de n'Enric Muñoz Murató; concerts per la cantatriu lírica Srta. Palmira Castellví i el tenor en Salvador Recasens i recitació de poesies. En aquestes obres i pendrán part les celebrades actrius Donya Carme Parreño i la Srta. Rosalía Rovira.

Per a millor il·lustració dels nostres estimats llegidors, junt amb la present Revista acompanyem un programa força detallat.

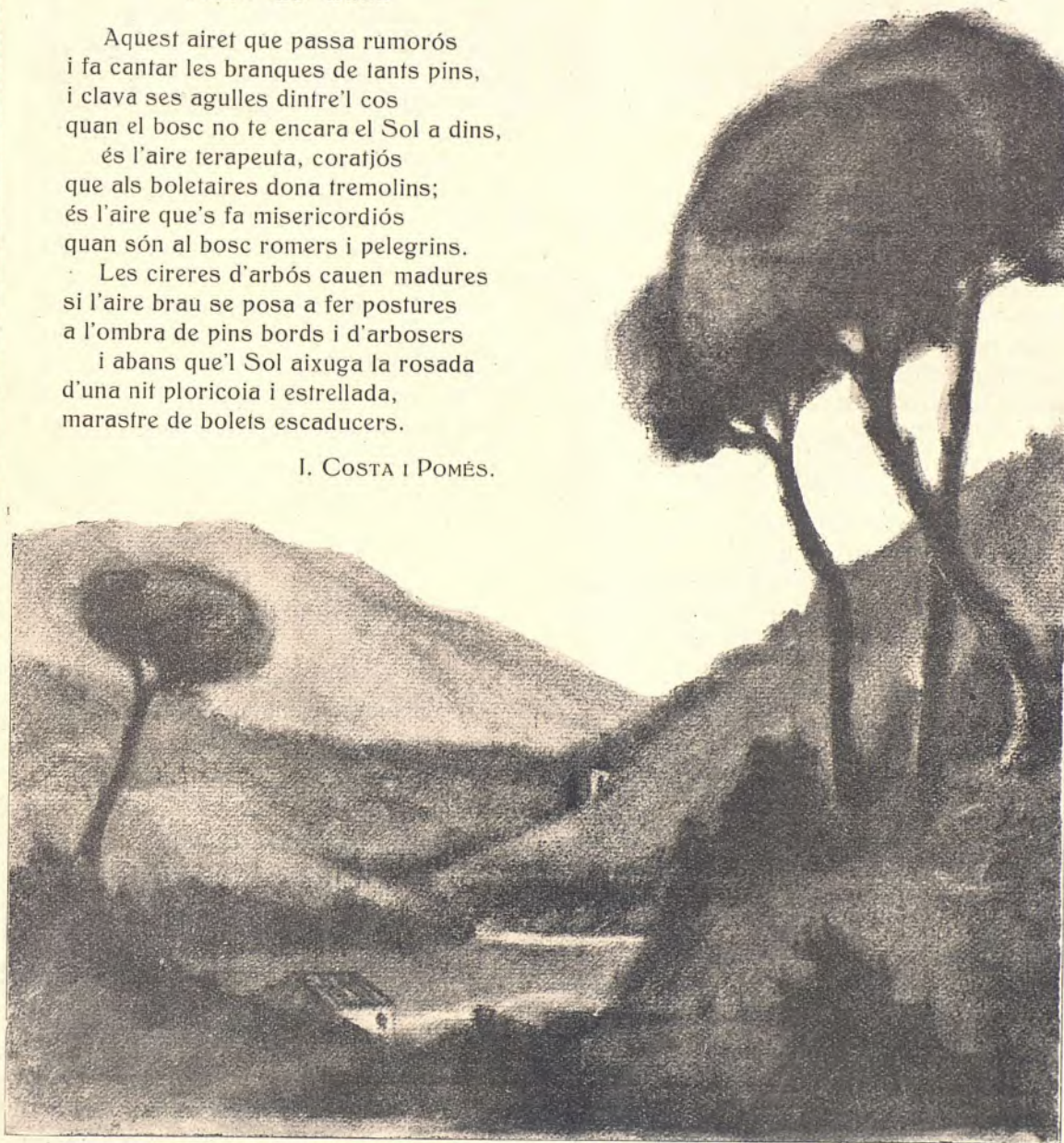
Nota de bosc

Aquest aïret que passa rumorós
i fa cantar les branques de tants pins,
i clava ses agulles dintre'l cos
quan el bosc no te encara el Sol a dins,
és l'aire terapeuta, coratjós
que als boletaires dona tremolins;
és l'aire que's fa misericordiós
quan són al bosc romers i pelegrins.

Les cireres d'arbós cauen madures
si l'aire brau se posa a fer postures
a l'ombra de pins bords i d'arbosers

i abans que'l Sol aixuga la rosada
d'una nit ploricoia i estrellada,
marastre de bolets escaducers.

I. COSTA I POMÈS.

Dibuix d'En JOAN MARCÉ.

CRONIQUE CIUTADANES

El fonògraf

Es un animallet de tot l'any pero a l'istiu surt a pendre la fresca.

Els propietaris d'aquets instruments s'han de repartir en dos classes o categories: els que'l tenen i el conserven per esplai seu i de les visites de la casa i els que se'l prenen de bona fe, els clàssics.

Els primers no s'hi capfiquen amb l'elecció de les peces, els hi es prou sentir un cuplet de moda en alguns dels cines aristòcrates perque tot seguit adquireixin el disc corresponent i sentint la veu estrafeta pèl sò metàlic se fassin l'ilusió d'aquelles mirades picaresques i aquells mohiments voluptuosos de la cantatriu barata, i les filles senten despertar-se aquell instint de *cupletista* que malauradament porten a dins totes les nostres barcelonines.

Els altres, els clàssics, passen una hora entera a casa del botiguer provant discs i mes discs amb bandes de cornetes i tocs de campanes, aries, duos, i «romanzas» d'òperes famoses i finalment amb un gest de patriotisme que'ls honora també se fan tocar una sardana d'en Morera o d'en Pep Ventura i després de la saberuda tria se queden amb un disc d'en Viñas, d'en Caruso o de la Barrientos que s'emporten a casa ben embolicat i que després de reunir tota la família i algun veí de bona fé l'estrenen amb un sant recolliment tot fent exclamacions d'aprovació i explicant detalls de quan ells ho varen sentir personalment.

Uns i altres son de temer perque aquests instruments tenen la singular condició que sentits de una mica lluny com el sentim nosaltres no es distingeix la Barrientos de la Goyita, ni en Tita Rufo de un vulgar baríton de sarsuela. No mes se sent escandol i soroll de llauna.

Mes, vosaltres lectors amics, ja la coneixeu aquella plaga que'n diuen fonògraf i fins, previsors com sou sabreu apartar-vos-en a temps abans de que arribin fins a vosaltres el torment de una veu de trompeta estrident i àmoinadora; pero lo que tal volta no habreu

sabut evitar es el resultat d'aqueix altre fonògraf vivent que als istius també surt a pendre la fresca.

Aqueix bon senyor veí vostre, una mica panxa-content que vos sorprèn quan esteu tranquilament, al balcò, a la porta o a la galeria parlant amb santa pau amb la família reposant de la fatiga del dia i disfrutant de la frescor de la nit, i que després de donar-nos un bona-nit que demostra que ha sopat be, vos comença a descapdellar la seva placa que porta apresada de memoria i que amb un convenciment sentenciós vos repeteix tot allò que ha llegit en el seu diari del matí, lo que li ha dit l'amic que ha trobat al tramvia, al cafè i a la barberia.

Aqueix fonògraf es tal volta mes temible, amb un cap buid de tot pensament propi vos dirà un sens fi de sentencies i màximes, una darrera l'altre, sense reposar, amb aquella veueta esquerdada d'home satisfet.

SAM.

Perdut l'encís...

Si mes fidel l'acondueixes
quan no et tenia prop de mí,
i la fal·lera que sentires
tan enginyosa vas fingí,

ben vanament ara delires
per a tornar me a aconseguí.
puig l'afalac que tu sospires
no et farà pas engelosí.

No mes soferta bravament
veig ta ironia desplaent
quan te contemplo arrepenida,
i m'enforteixo en la ilusió
de que a despit del meu perdó
mai més seràs la preferida.

J. VIVES I BORRELL.

PRESENT

Damunt la meua taula de treball
hi ha un pom de violes.
Avui el so collit torrent avall,
atret per el perfum de ses coroles.

Aquesta que t'envío, era al ramell.
Per tú la n'he despresa;
ella't durá, marcida, un viu destell
d'una joia incompresa.

Me dius que dins ton cor hi has sobtat
una veu fosca i fonda...
¡Poruga! ¿De vergonya has tremolat?
¿Per qué, si a tot esclat el goig l'inonda?

¿Les sobres tú voldries recollir?
Si es que vols les primícies,
ni un sol instant te les faré glatir,
que orfe ha sigut fins ara de carícies.

No sé com has triomfat en el meu cor.
flor dolça de la vida,
que ara'm sento perfumat d'amor,
la essencia més preuada i esquisida.

Són els teus ulls, com dos estels, brillants
que allunyan en la nit tota paüra;

tos llavis, dos floretes esclatants
que vessen del esprit la essencia pura.

Un jou son els teus braços, jou de flors
que suau que l'amor posa;
i dú la delectança dintre'ls cors,
i en dur-lo amorosit l'ànima hi gosa.

Per la claror del teus ulls de cel,
per els teus llavis dolços,
jo oblidaré del mon tot altre anel.
No vull llorè en mos polsos

si no es per els teus braços ben amats
alçada la corona.
Quant tots els teus encants hauré glosats,
un dolç esguard veurè que m'asperona.

Aquí'm tens, doncs, esclau d'un sant voler,
el més gran i'l més pur que haurà ma vida.
No es somni volander,
com qualche amor primer
que al arribar ja cerca la sortida.

ANTÓN BUSQUETS I PUNSET.

Madona Roxelana a son patge

Gentil, mon patge gentil.
 Gentil de nom i figura.
 ¿Vens a mon redós tranquil,
 per ma sort o desventura?
 T'han posat a mon servei
 i soc jo la teva esclava.
 Ans mon desig era llei
 i ara es ta nina blava,
 que es metzina i es remei,
 que es neu i es ardent lava.
 Quan t'asséus en l'escambell
 i mon dit ta testa aflora,
 entre els rulls de ton cabell
 hi deixo el cor en penyora.
 Hi ha un flam dins de ton ull blau
 que'm crema i corgela alhora,
 i al frec de ta pell suau
 sento ma sang que s'arbora.
 Gentil, mon patge gentil
 aquet desig que m'inflama
 me fa devenir humil
 i oblidar que so una dama.
 Poguent aixecar-me a mí
 jo a ton nivell descendeixo,
 poguent esser ton butxí
 so una esclava que't segueixo.
 A voltes sento en el cor
 un quelcom que s'hi congría.
 No se si son mals d'amor
 o els mals de la gelosía.
 Gelosía de que en tú
 potser altre amor hi nía...
 De tothom i de ningú...
 Del vent que tos rulls destría...
 De ton llebrer intranquil...
 De ton çorcer de batalla...
 Gentil, mon patge gentil
 fins ne tinc de ta mortalla
 car ta mortalla serà
 la darrera enamorada,
 que tota sola't pendrà
 amb una eterna abraçada.

J. CALSADA I CARBÓ.

Aquesta Revista ha sigut sotmesa a
 la censura governativa

Fulls del meu carnet

Mig-diada (*)

La campana cançonera de l'esglesia parroquial, amb tocs acompassats l'oració senyala, i llur cadencia reiruny confosa per la plana assolada!...

Apartat del estrepitós brugit de la ciutat populosa, on l'aire que es respira és viciat i on la vida bull insossegable, movent-se en un anar i venir continuu, atronant l'espai amb brusques notes d'estranyos sorolls, la tranquil·litat és més fonda, més grata, més sublim.

Aquí, sadollant-me d'aromes sanitoses, resguardat del abrusador bat de sol que es-tabella, sots el cobricel d'uns arbres verd-jants curullats de fruita assaonada i fruint amb tot plaer de la nitidesa del jorn estival, allargo la meua mirada escrutadora, allà d'enllà del horitzò roent!...

Els camps de blat-rossenc, clapats de roselles, m'apar que son una mar d'or gronxolada suaument pel xafagós alé del càlid ventijoll!...

Es l'hora de la calma!...

Els colrats segadors que des de punta de día, tal-larejant corrandes acotats damunt la feina, movien els braços nervuts fent brandar la falç amb llestesa, dormen la sesta.

El sol cau aplomat. Al rebre son escalf els ocells callen i tot restaria quiet a l'ensopida calda, si no fos que el *zigaleczeig* enervador de les cigales, vé a interrompre impertinent la placidesa de l'ardenta mig-diada!...

PERE QUERALTÓ TOLOSA.

(*) Accésit en els «Jocs Florals» de Sarrià de 1917.

Santa Isabel

A don Joaquim Riera i Bertràn

Avui es jorn august; Santa Isabel
 feu el miracle del pa i de les roses,
 un raig de sol devallà desde el cel
 i es tornaren les roses lluminoses.

I els pobres que esperaven l'aliment
 que els donava la Reina, cada día,
 somrigueren d'amor, devotament,
 a l'aspirà el perfúm que l'aire omplía.

MIQUEL SAPERAS AUVÍ.

CAP D'ESTUDI

Dibuix al carbó original d'En JOAN MARCÉ.

La nit

Lluna blanca que l'hort vetlles
 aixís que arriba la nit
 i beses les branques pàlides
 que's gronxen amb dolç neguit.
 Ta blancor immaculada
 du alegria i bell consol:
 es d'argent la llum que vesses
 i ets mes hermosa que'l sol.
 Esteles t'amoroseixen
 per ta suprema blancor.
 Fins les papellones gracils
 te rondegan amb amor.

EMILI GRAELLS GASTELLS.

Cançò urbana

El cel es blau i de color de rosa,
 hi ha una mica de sol dalt dels terrats,
 l'aire fa olor de flor totjust desclosa
 i els carrers son encara endormiscats.

Oh el matí ciutadà ple d'ignoscencia
 qui ets rioler com un infant,
 i que et vas deixondint amb inconsciencia
 d'aquelles hores que ei pervertiràn.

Oh tu qui ets blanc de tanta roba extesa
 i que ets ungit de quietud.
 Oh tu que marciràs ta gran puresa
 en les mans grises de l'urbà traït.

El cel es blau i de color de rosa;
 el carré es ple d'una remor d'argent
 que baixa del cloquer; i tota cosa
 comença a palpitjar sonorament.

Amb una calma plena de puresa
 es van obrint els finestrons.
 En els terrats—entre la roba extesa—
 esclata una florida de cançons.

Pel carrer s'inicia torbadora
 la vida urbana. Fugen els ocells.
 Cada balcó de noia casadora
 es una flama de clavells.

PERE BENAVENT.

Bibliografia

EN EL LLINDAR poesies d'en A. Martí i Monteys amb un próleg d'en Josep Carner.—Forma un volum de 171 pàgines eürosament editat per en Francesc X. Altés i Alabar, amb ilustracions d'en Ramon Sunyer i Clarà, E. Marqués-Puig, J. B. Porcar, N. Raurich i J. Obiols.

En Martí Monteys es poeta, es un poeta sincer.

El color i el soroll de les coses el sedueixen i trovem en els seus versos un reflexe sincer de lo que veu i el que sent.

Quan se sent ferit per una visió lluminosa o sonora s'apressa a donar-nos l'impressió del moment i a través de la serenó del seu temperament; del seu amor, que diu en Carner en el próleg, logra donar-vos una impressió veritat de lo que ha vibrat en el seu cor.

Avui dia la sinceritat d'en Martí Monteys es una bella esperança.

Amb la pretensió de conquerir prematurament un lloc dins les escoles i modes actuals els nostres joves, sacrificant la seva sinceritat en busca de una forma extravegant i ampulosa arriba a semblar los un tort rimar ingénua—ment amb aquelles paraules lleugeres que acuden juntament amb l'emoció viscuda.

En Martí Monteys no fa el sacrifici de la seva sinceritat i aixís els seus versos ens arriben frescos, transparents, sense ser apai—bagats per un refinament forçat que si de primer antuvi tal volta ens deixaria més boca—badats, després trobaríem a mancar—hi aquella miqueta d'ànima que ha de tenir tota obra artística i especialment la poesia.

Tal volta alguns dels seus podrien ésser més pulits però preferim trovar—hi a faltar aqueixa pulidesa en benefici de la sinceritat que li alabem.

Voldríem veurer un segón volúm d'en Martí Monteys i creiem que si no se deixa dominar per influencies estranyes podrem jutjar—lo allavors com un poeta format, com una bella esperança.

J. M. J.

Tenebres

Al bon amic N'Enric Pomar

La Vida li somreia! Aixís li deien les amigues i ella n'era fort orgullosa dels somriures que per a ella tenia la Vida!

Amava i era amada! Vés! Com no havia d'esser feliça?

Sí; es maridaria molt prompte, quan els rosers esclafessin. Ja tenia els vestits fets, les robes, el vel, les sabatetes, tot blanc, molt blanc, tot puresa, puresa de la que estava rublerta aquella ànima.

I quina enveja li tenien ses amigues.

Alegre, somrient, saltava ara pel jardí, besant les flors, apomellant-les; parlant amb sos amiguets els aucells, amb els que jogava; admirant la bellesa del jorn, esperant en ell...

De prompte el vegé venir i fugí d'ell corrent, enjogassada...

Ell restà pensatiu. Tant mateix era molt reposat aquell xicot; n'era un troç massa! Ara vegent-la fugir an ella li semblà que era la felicitat qui fugia quan ell anava a cercar-la...

Ella al veure el posat eoncirós d'ell, retornà un xic pensívola, com penedida d'haver pogut fer enfadar en ell, tapant el rosat de ses galtones amb les blanques i fresques flors.

Ell seguí concirós...

Ara semblava ella, la felicitat qui retorna...

Aquell matí li semblà que sos ulls no es volien obrir. Més tart contemplant les belles flors de son roser predilecte li semblà que sos ulls es cloïen pesadament, com vençuts per un excés de felicitat, com si la seva ànima anegada d'ella no pogués contenir-la...

...I les tenebres regnaren en aquells ulls, en aquella ànima... La trista nit se feu per a ells, la trista nit qui evoca eterns records... La fosquetat on regna fulgurant quelcun amor, la fosquetat que martiritza l'esperit parlant de les coses amades, quina bellesa en les tenebres no es pot gaudir...

Totes les seves belles il·lusions les havia desfet la Vida, aquella Vida que fins ara havia tingut per a ella bells somriures, aquella Vida que cregué un camí plé de roses blanques, blanques, com les de son jardí...

Pensava en son pervindre... Joies i desen-

ganys! Qui sab! Sabia que ell l'aimava... però, seria prou fort, prou home, per a fer el sacrifici d'acceptar una pobre cegueta per muller?

Ella no podria tenir cura de sos fills, no podria fruir els dolços esguards d'ells, no podria veure ni llegir en sos rostres ses joies i ses angoixes.

Tot quant la cercaria li fora inconegut: viuria recelosa, tement sempre les dissorts, no creient les joies, la felicitat del seus, no poguent-la llegir en els ulls dels amats. en l'espill de l'ànima...

Peró, si ell no li havia mentit amor, si ell l'aimava tan follament com ella l'aimava, ell podria vetllar per llurs fills, ell podria vetllar per sa futura vida i aixís la felicitat no els abandonaria, aixís la vida continuaria mostrant-els-hi sos bells somriures...

Mes, temia, temia per la feblesa, per l'egoïsme d'ell!

Prompte vindria o per a animar-la i donar-li alè de nova vida o per abandonar-la en ses tenebres...

I ell vingué, però, no com ella havia cregut, disposat a fer sa felicitat... El sentia prop seu, allunyat de l'ànima d'ella, contestant amb monossílabs ses preguntes.

Fou feble, fou cobard... L'espaorí el pervindre i no pensà que en el present amb sa resolució portava en l'ànim d'ella una forta angoixa que forçosament aniria minant sa existencia.

El raig de llum que ella esperava, no alegrà, no il·luminà ses tenebres!

Per primera volta sentí amb tota sa fortitut l'única amargor que per a ella havia tingut la vida!

Canteu!... Canteu!... Que jo vos senti!... Canteu ben fort i ben joiosos! Amiguets meus, ja no vos veig; canteu... canteu... Tot mon amor es ara per a vosaltres! Vostres cants asserenen i atormenten mon esprit! Vostres cants em recorden ma felicitat perduda, però, també em recorden jorns feliços... No puc veure-us, no puc donar-vos el menjar, ni acaronar-vos... Tinc por de que fugiu... i, restaria tan sola si vosaltres, àvids de llibertat, m'abandonaveu!... En mes tenebres jo vos veig feliços... molt feliços... molt alegres...

Els aucells cantaven gaia, follament, com

si fruíssin també del dolç encís que experimentava sa mestressa...

El jorn era bell; el vent brandant suaument portava perfum de flors; portava perfum d'aquelles roses blanques, d'aquelles roses testimonis de sa lleu felicitat, aquelles roses que ella havia vist tendres poncelles, i que avui esclatant bellesa, guardaven en mig de ses fulles dolços records.

Tot quant la voltava parlàva-li d'amor fugitiu, de felicitat perduda... Els aucells, les flors, els vestits de bella desposada...

Sos vestits de bella desposada! Ja no podria fruit son bell somni de veure-se'ls posats en aquell jorn de Primavera en que la vida havia-li de mostrar son més bell somriure, en aquell jorn de Primavera que ella amb tanta joia havia esperat...

Tot parlant-li d'aquell home, cobard, egoïsta, a qui ella tant amà i que no sapigué sacrificar a son amor son egoïsme.

Havia preferit sacrificar aquella vida qui és desfullaria com les roses de son jardí...

Vingué la Tardor i els rosers començaren a restar sens flors; els aucells arraulits pels freds, ja no cantaven forta, bojament, per a fer fruit an ella...

Sols s'oïa l'udol del vent qui desengalanava Natura...

I un matí fred, plujós, trobaren a la hermosa en quin ànima i en quins ulls regnaven les tenebres, amb el cor callat, amb els llavis somrisents...

Morí quan restà sens fulles son roser predilecte, aquell roser qui havia vist nèixer i finir sa felicitat!

I les tenebres qui enfosquiren aquella Vida, semblava que ara al regnar també en son cor, havien-li portat una dolça benaurança!

Els aucells ja no cantaven! Els rosers eren sens flors!

JOSEP M.ª PLANÀS CARVAJALS.

Teatres

LICEO.—Com ja vàrem anunciar als nostres llegidors, avui podem donar-los la llista quasi completa dels artistes que tindrem en la vinenta temporada d'hivern. Com a director i concertador vé el mestre Vitale; del sexe femení, les senyores Pareto, Passini Vitale, Storchio i Vix i dels homes els tenors Magnez, Palet, Schippa i Viñas, el baríton Viglione Borghese i els baixos Bettoni i Masini Pieralli.

Això en quant als coneguts. Entre els desconeguts n'hi notem de ben renomats com les típles Bellincioni Stagno i Campiña, la contralt Lahowska, el tenor Ferrari Fontana i el baríton Noté. Completan el quadro les típles Bossini, Lenzi Rossi i Marchini, la contralt Ramirez, el tenor Arensen, els barítons Almodovar i Boracchi i altres artistes en tractes i amb la cooperació dels mestres Messina i Wehils.

Peró, més interessant encara que aquest excelent conjunt de cantants, es el programa d'obres que l'empresa Mestres és proposa presentar-nos. S'estrenaràn «Rienzi» de Wagner, «Sapho» i «Le Jongleur de Notre-Dame» de Massenet, «El ventall follet» de Vives, «Morisca» de Pahissa i «Le donne curiose» de de Wolf Ferrari.

Constituiràn casi estrenes les *reprises* de «Don Giovanni» de Mozart, «Los Amantes de Teruel» de Bretón i «Fra Diavolo» de Auber. No menys interessant serà lo restant del repertori «La dannazione di Faust» de Berlioz, «Tristano e Isotta» i «Tanhauser» de Wagner, «Louise» de Charpentier, «Manon» i «Werther» de Massenet, «Gli Ugonotti» i «L'Africana» de Meyerbeer, «Madame Butterfly» de Puccini, «Il Barbiere di Siviglia» de Rossini, «Rigoletto» i «La Traviata» de Verdi. «Louise», «Sapho» i «Le Jongleur de Notre-Dame» seràn cantades en francès per els artistes de l'Opera Còmique de Paris.

Per tot lo dit, augürem al nostre amic senyor Mestres una felix temporada que li reporti llargues ganancies, al ensemps que enlairi el bon nom del nostre gran teatre.

Roc.

De casa

El dia 15 del passat Agost forem obsequiats per la junta de la Societat Obrera «Viola d'or» amb un xampany d'honor. El president de dita entitat en Gervasi Bosso amb un breu i florit parlament, elogià la tasca del nostre NII, parlant després en Joan Marco i altres socis. Nosaltres els agraïm el seu oferiment i'ls seus elogis i desde aquí ens complavem en fer-los testimoni del nostre agraïment.

* * *

En els Jocs Florals de Sarrià organitzats per «Llor Palma» i han sortit premiats els poetes senyors Ainé, Torres i Rosell, Costa i Pomés, Alemany Vilà, Faura, Saperas Auvi i altres.

—En els de Gràcia, sortiren els senyors Bassegoda, Pons i Tió, Busquets i Punset, Morlius d'Andreu, Torres Rosell, Surinyac Baell, J. Vives Borrell, D. Juncadella, Ribera i Font, Millà, Salom i Morera, Alemany Vilà, Laporta, Saperes i altres.

—En els de Sans, foren llorejats els senyors Juncadella, Vives i Borrell, Salom i Morera, Roger i Crosa, Novelles de Molins, Draper, Rosés, Morlius d'Andreu, Eduart Girbal Jaume i altres.

—En els del Mont Carmel (Horta) que re-

vestiren gran solemnitat foren llorejats els coneguts poetes i amics nostres Pere Salom Morera, Lluís Tintorer i Mercader, Jaume Bo-loix i Canela, Remei Morlius d'Andreu, Emili Graells Castells, Josep M.ª Vidal i Pomar, Joan M. Casademont, Vicens Andrés Llovet, R. Torres Rossell i altres.

—En els de Valencia, obtingué l'Englantina don Josep M.ª Vidal i Pomar, amb un aplec de poesies místiques, que foren elogiades.

Prometem ocupar-nos d'aquestes Festes Literaries, i donarem compte de les palestre poétiques que s'aprepren com son els Jocs de la «Penya Montseny», Bonanova, Girona, Sitges, Calella i altres que tindran lloc aquest mes, car anirà aquesta secció a càrrec d'un estimat company de redacció nostre.

Així mateix, publicarem en nombres vinents, moltes poesies i proses llorejades, que no dubtem seràn fruites amb ver goig pels nostres benvolguts llegidors.

* * *

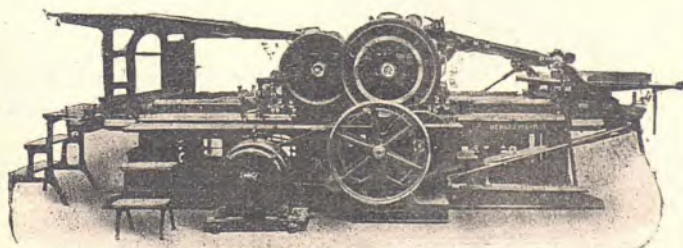
Per esser estrenada a la vinenta temporada teatral en el gran Teatre Espanyol, per la companyia del cel·lebrat primer actor i director En Jaume Borràs, està acabant una comedia en un acte i en prosa l'Emili Graells Castells, que porta per títol «La segona ha caigut al poble!»

Taller de construcció i reparació
de màquines

de

Pons i Silvestre

Especialitat en les de les Arts Gràfiques
Traslats, Montures, etc.

PASATJE DE LA MERCÉ, 5
Teléfon A. 4852

BARCELONA

Niu Artistic

Revista Mesal d'Art i Lletres

Preu: **15** cèntims

Admetem l'intercanvi amb
Periòdics i Revistes

Redacció i Administració:

Llibertad, 4

BARCELONA :-: (GRÀCIA)

Marceli Gelabert

Pintor Decorador

Casa especial en decorar
habitacions d'estil
o època determinada

Degut al gran increment prè per el
nou procediment de pintura decorativa
amb l'aparell perfeccionat

== "AEROGRAF" ==

s'ha montat un GRAN TALLER

en el
Carrer COELLO, 206 (xamfrà Bailén)

TELÉFON G. 1501

Fonògrafs

de superior calitat i preus molt barats

Discs "FADAS"

IMMENS ASSORTIT

RECOMPOSICIONS ECONÓMIQUES

A. RION, S. en C.^{TA}

203 — Salmerón — 203

ARTE

Taller de
FOTOGRAVATS

Mallorca, 191 :: Teléfon 3108 A

Sastrería La Fontana

DE

JAUME VENDRELL

CORTE INGLÉS
ESPECIALITAT EN LA MIDA

Salmerón, 135

:: BARCELONA (GRACIA) ::

TELEFON 1433 G.

Fabricació de genres de punt

EXPORTACIÓ :: Articles d'ocasió :: IMPORTACIÓ

LOS DOLLARS

J. Renom Garriga, S. en C.

Despatx: **Salmerón, 56** :: BARCELONA
TELEFON 43 G. — (Gracia) —

MANUFACTURA
DE CARRUATJES

Fill de C. Lucas Albert

Luxe • Sport • Turisme • Industria

:: Córcega, 345 (Aprop del Passetg de Gracia) ::

BARCELONA

TELEFON G. 619

Imprempta Revista NIU ARTISTIC

SASTRERIA

Casa Capdevila

Plaça Rius i Taulet, 5
GRACIA

(Al costat de l'Estant)

**Mensajero
Barcelonés**

Escriptori public :- Repartiment
de cartes, circulars, esqueles, etc.

Avisant-nos per teléfon, portem ordres a do-
micili, recullim i repartim cartes i petits pa-
quets. :- (Condicions especials als abonats)

TELEFON A. 4499

Plaça Beat Oriol, 10 i Plaça del Pi, 10

SELECT DRINK

CAFE :- LICORS

SODES :- APERITIUS

BILLARS

Servei a domicili : Obert tota la nit

TELEFON G. 1433

Salmerón, 137 :- BARCELONA-Gracia

Cristall-Pisa-Porcelana

Llorenç Balagueró

Travessera, 61 - Torrent de l'Olla, 75

Servei especial per a CAFES,
BARS I XACOLATERIES

ARTICLES PER A REGALS

SABATERIA

La Campana de Gracia

de

Manel Mariano

Gran assortit en calçat negre i de color

Travessera, 94 - BARCELONA-Gracia

CLINICA dels

Doctors Emili Oños i Josep Marsal

del Hospital Clínic i

Cos Medic Municipal

MEDICINA GENERAL

Especialistes en enfermetats de la
pell i malalties genito - urinaries

Tallers, 55, pral. :- BARCELONA

De 12 1/2 a 1 1/2 i de 7 a 9

La Casa

Joaquim Richarte Galbas

es la Merceria *que té més assortit i ven
més barato de Barcelona*

Gran Taller de Sombreros de senyores i nens

Especialitat en adorns i fantasies

Salmerón, 72
(Cantonada Travessera)

Barcelona - Gracia
Teléfono G 249

Aquesta Casa per a obtenir grans existències de genres moderns, es convé
amb sucursals que té a l'extranger